

Ekonomisk prognos för åren 2017–2018

Ekonomi växer om politiska misstag undviks

Utsikterna för den ekonomiska tillväxten är gynnsamma, men ett antal osäkerhetsfaktorer kastar en skugga över utvecklingen. Löntagarnas forskningsinstitut har höjt prognosen för detta års tillväxt för Finland med 0,6 procentenheter från i höstas till 1,9 procent, efter vilket tillväxten kommer att minska nästa år till 1,7 procent. Under perioden 2017-2018 växer exporten då efterfrågan för exportvaror stärks samt som en följd av en förbättrad priskonkurrenskraft och en kreativ förnyelse av ekonomin. Investeringarnas tillväxt fortsätter också relativt livlig, och den låga räntenivån understöder den privata konsumtionen. Den offentliga sektorn kommer fortfarande att ha ett underskott trots den ökande tillväxten.

MER INFORMATION

Prognoschef Ilkka Kiema
(09) 2535 7304
ilkka.kiema@labour.fi

www.labour.fi

Den ekonomiska utvecklingens osäkerhet orsakas för det första av internationella politiska risker. I USA är riskernas källa en bred brist på förtroende för att den nya presidentens ekonomiska politik skulle vara framgångsrik. I Europa berör oron en ökning av populistiska rörelser popularitet och en samtidig misstro mot eurosystelet. Ekonomiska indikatorer pekar på en ökande tillväxt i Finland och på andra håll, men "mjuka" och "hårda" indikatorer är åtminstone tills vidare sinsemellan inkonsistenta.

Dessutom finns det risker i anslutning till den inhemska ekonomiska politiken. Under prognosperioden testas för det första regeringens förmåga till enighet i viktiga strukturreformer. Utmaningen på arbetsmarknaderna är att åstadkomma en kontrollerad förbundsomgång i en situation där en exportinriktad lönemodell och en nödvändig form av lönekoordination fortfarande är öppna. Det underliggande antagandet för vår prognos är en fortsättning av en återhållsamhet i löneriktlinjerna, men de kommande förhandlingarna kommer att medföra osäkerhet. Vi bedömer att den i lönekoordinationen inkluderade exportorienterade lönemodellen möjligen skulle vara en bättre lösning än de spridda förbundsspecifika förhandlingarna då det gäller priskonkurrenskraft.

Den av konkurrenskraftsavtalet producerade omfördelningen av inkomster från de anställda till arbetsgivare befrämjar exporttillväxten. Ändå är den senaste tidens positiva ekonomiska nyheter omöjliga att förstå på basen av en förklaringsmodell, som ensidigt betonar

konkurrenskraftsavtalet. De trovärdigaste förklaringarna för de färskaste positiva investeringsnyheterna från varvs-, fordons- och skogsindustrin hittas på annat håll, såsom i utbildad arbetskraft, goda underleverantörskedjor och en god tillgång till råvaror.

Regeringen befrämjade konkurrenskraftavtalets upptäelse med skattelättnader. Den offentliga sektorns möjligheter att påverka förhandlingsresultaten i de förbundsspecifika förhandlingarna är i princip svagare än i en centraliserad arbetsmarknadslösning, och vi bedömer att inkomstskattesänkningar utan kompenserande skattehöjningar ändå inte skulle vara önskvärda nu p.g.a. balansmålsättningar för ekonomin.

BNP-tillväxten begränsas av en måttlig tillväxt av de offentliga utgifterna. Även om det förverkligade offentliga underskottet var mindre än förväntat, uppskattar vi att skuldkvoten kommer att fortsätta stiga under prognosperioden. Dessutom borde staten redan nu förbereda sig på en uppgång av utgifter från till exempel försvarsanskaffningar och social- och hälsovårdsreformens följder efter regeringsperioden.

Den privata konsumtionens tillväxt har varit snabbare än BNP-tillväxten redan under flera år, och hushållens sparkvot var i fjol negativ. En onormalt låg sparkvot har främst berott på den låga räntenivån. Vi förutspår att ECB:s styrränta inte väsentligt stiger under prognosperioden och att sparkvoten förblir ungefär på fjolårets nivå, det vill säga på ungefär -1 procent. ■